

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Brassó, Nagy-széna-utca sarkán
Papp F. utorként fölt, 1. em.
hol a szerkesztő hétköznapokon délelőtt
9-11 óra között,
Bolyai, nester-utca 325. sz. a.,
hol minden délután alálható
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen de küldendő
Kézírtat vissza nem datnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt, félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos garmond-sor helye 5 kr (1-10 so
helye 50 kr.) Nagyobb és többszöri hird-
téseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bélyegdíj: 30 k
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN s SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein s Vogler Jaulus), Dukas Mezői, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube s társa, Haasenstein és Vogler Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppel Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s társa hirdetés-irodájában.

83-ik szám.

Brassó, Kedd, július 24-én.

IV. évfolyam 1888.

Ujabb hitel.

Brassó város képviselőtestülete mult szerdai ülésében — előzetesen megszerzett belügyminiszteri engedéllyel — elhatározta, hogy 45000 forint kölcsönt vesz fel a brassói takarékpénztártól 5 $\frac{1}{2}$ % kamat mellett tíz évi törlesztésre, évi 4500 frttal.

Tehát Brassó városának, melynek — csak a legutóbbi három évet véve fel — 1886-ban 399,213 frt 93 kr, 1887-ben 446,354 frt 34 kr, s 1888-ban 467,857 frt 51 kr jövedelme volt, ismét 45,000 forint hitelle van szüksége, hogy amugy is döcögő szekere valahogy ki ne zökkenjen kerékvágásából.

Ez más szavakkal azt teszi, hogy a város költségvetése, — tehát a polgárok zsebe, ezentúl tíz éven át a mostani terheken kívül meg lesz még terhelve évi 4500 frttal mint tőkétörlesztéssel s e tőkének 4500 frttal évenként csökkenő, de mindenkor tekintélyes összeget képviselő kamatjaival; vagyis még más szavakkal élve: a pótdó előreláthatólag növekedni fog.

Brassó városának 1888-ra 467,857 frt 51 kr bevétele volt előirányozva, tehát több mint egy félmillió forint. Ezen tekintélyes bevételek mellett a hiány, mely 25%-os pótdókkal fedeztetik, 47,158 frt 75 kr.

Valóban nemcsak elszomorító, hanem megdöbbentő tünemény. Pedig — ha jól emlékszünk — az idén a városi képviselet már elhatározta, hogy 20.000 frt kölcsönt vesz fel az erdőgazdaság részére; azon erdők részére, melyeknek kezelése évenként mintegy 120.000 frtba kerül s tiszta jövedelme költségvetésileg 11852 frt 39 kr.

Ha ez így megy tovább, szép kilátásai vannak az adózó polgárságnak.

De vajjon mivel indokoltatnak ezen rendkívüli hitelek?

Nálunk egyáltalában nem szokásos az indokolás; nálunk csak azt mondják, hogy kell s ezzel a „jámbor“ képviselet megelégszik, egyetlen hang sem emelkedik, mely tiltakoznék a polgárság zsebe ellen intézett ily merényletek ellen. Mert ily gazdaság valóban merénylet.

Vajjon mire kell e hitel? Nincs pénz, a város nem tud eleget tenni kötelelességeinek.

De hogy miért nem tud, azt nem kutatja senki. Minden úgy van jól, a hogy van.

Tíz éve talán, ha nem több, hogy a város, a legigazságtalanabb alapon, köveztvámot szed. Évenként — átlag véve — 20,000 frt. Hol van ez a pénz? Vajjon ennek fejében van-e legalább köveztünk? Igen, olyan, hogy kinpaddal határos, a város némely s legjárta-sabb utcáin végighajtatni. Évi 20.000 frt köveztvám-pénz bevétel mellett a kövezt kőtörmelék-behintéssel pótoltatik. És ez történik egy városban, melynek félmillió forint évi jövedelme van.

Jellemző — s ezt csak mellékesen említjük fel itt — miképen készülnek nálunk a költségvetések. Ezelőtt a köveztvám bérbe volt adva; a bérlő fizetett évi 19 ezer s néhány száz forintot. De a költségvetésben csak 15,000 frt szerepelt e czímen bevétel gyanánt, holott — s ezt jól jegyezzük meg — szerződésileg köteles a bérlő 19 ezer s néhány száz frtot fizetni. A polgármester megkérdezte ezen tévedés felől, azt a feleletet adta, hogy ez csak látszólag van így, mert a másik része a pénznek a részletes számadásokban másutt van elszámolva.

Ime, csak egy részlet az egészről. És erre nincs senki a városi képviseletben, ki tiltakozó szavát felemelné; nincs a nép választottai s képviselői között egy is, a ki a nép érdekeit ily eljárással szemben megvédené

Ez a kövezt. De van-e rendes világításunk? Van-e víziunk? A legforróbb nyári időben kiapad a víz! — Igyék ki-ki, a mit s a hol kap! . . .

Pedig ott van az indirekt adók között az italbehozási adó, az u. n. accis. Az 1888. évi költségvetésben ez 90.000 forinttal szerepel. Ugyanannyi volt azelőtt is. Tehát már e két czímen évenként 110.000 frt biztos jövedelme van a városnak: több, mint sok más városnak általában.

Csak hogy mindez kevés. Nekünk több kell. Miért? Mert a képzelhető legrosszabb, legkönnyelműbb gazdálkodás foly. A város ma sem tudja, mije van s mit hajt. A városnak ma sincs leltára. Ingatlanai siralmas állapotban vannak, tehát ezek jövedelmezősége is csekély.

Mostkét éve — ide-oda annyi lesz — a

belügyminiszter figyelmeztette a várost arra az örvényre, melynek szélén áll eddigi gazdálkodása következtében. Csak egy lépés és belezuhan. . . .

Használt-e ez a jóakaró, rendkívül enyhe figyelmeztetés? Történt-e azóta valami a helyzet javítására? Ellenkezőleg. Évről-évre jobban s jobban bonyolódunk.

S ha akad, a ki ez ellen felszólalna, ha akad, a ki csakugyan a polgárság javát s anyagi érdekeit képviselné s védené és képes is volna védeni, akkor fűt-fát megmozgatnak, hogy ez ne történhessék; akkor „verderblich“-ek az ily emberek, a miért szívőkön hordják a város és polgárság igazi javát.

Ez mehet még egy darabig így, de soká már nem. Csak hogy azután késő ne legyen! Csak hogy azok, kik a várost a hínárba beleviszik, tartsanak nyitva utat a visszavonulásra is!

Nagy baj az, mikor a polgárság szándékosan nem akar látni. Bezzeg az állam által követelt adókat sokalják, pedig mi mindent nem nyújt azokkal szemben az állam! De a városi terhek ellen, melyek pedig elkerülhetők lettek volna, nincs szava senkinek; s az a nemzeti sajtó is, mely napról-napra újabb s újabb alakban vágja a magyar államot s kormányt, eddig még egyetlen betűvel sem ítélte el a várost. — Minek is azt?

Belföld.

Közigazgatási döntvénytár.

Vadászat közben ebnek tilos vadászati tere vi-tele az 1883. évi XX. t. cz. 32, §-a szerint csak akkor képez kibágást, ha az szándékosan eszközöltetett. (Belügyminiszter 1888. évi 2003. sz. rendelete.)

Rendezett tanácsu városokban az iparhatóságot a tanács képezvén, az iparügyek elintézésével megbízott előadó az ügyeket egészen az ítélet hozataláig előkészítheti és vezetheti ugyan, de az első foku ítélet vagy határozat meghozatala a tanács-ülésnek van főtartva. (Kereskedelmi miniszter 1888. évi 52. 457. sz. rendelete.)

Külpolitikai szemle.

Brassó, július 23.

A peterhofi császártalálkozásról Bécsből sürgönyzik a „Pes. Corr.“-nek: »Miután már megtörtént Vilmos és Sándor császárok találkozása s megkezdődött

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

Egy levél.

— Novellette. —
(Folytatás.)

VII.

A báró nem hitte, hogy hideg, visszautasító levele még választ kapjon. Annál nagyobb volt azonban meglepetése, midőn rövid idő múlva ismét levelet kapott. Legjobb szerette volna visszaküldeni e levelet. De ez nagyon erős sértés lett volna a feladóra nézve s ezt kerülni akarta. Majd elolvasatlanul akarta tűzbe vetni. De ezt sem tette, mert elvégre akármilyen legyen abban, akár el olvassa, akár nem, mégis csak ő a felelős azért. Feltörte tehát a pecsétet, felszaktotta a borítékot s olvasni kezdé:

„Tehát a távolság félreismerített engem ön által! Milyen igazságtalan ön irántam s mily fájdalmat okoz! Hígyje meg, ez a gyanu jobban fáj, mint a rideg visszautasítás; érzékenyebben fáj, mint minden más seb, mely valaha érte szívemet! S mégis csak az ön boldogságát óhajtom!

Ön jól tudja, hogy ellene fordultam az ön házasságának, de csak azért, mert tudtam, hogy nem szereti nejét. Most azt írja ön nekem, hogy e nő mégis tiszteli s szereti. Ennélfogva nekem most nincs más kötelességem, mint ismét összehozni önt nejével.

kitől én választam el. Legyenek boldogok együtt s ha ezt létrehoznom sikerül, én is boldog leszek.

Ne higgye, hogy ez csak phrázis! Nem. Tények által akarom megmutatni önnek, mily részt veszek sorsában.

Közlendőim, kellemes hírek, vannak önnel ne-jéről. De ezeket csak személyesen fogom megmondani. Vajjon fog-e elégtételt nyújtani sértett húságomnak s személyesen eljönni, hogy meggyőződjék, miszerint én semmi mást sem akarok, mint boldogságát? Vajjon eljő-e, hogy az elkövetett igazságtalanságot egy baráti közszorítással tegye jóvá? Az én kezemből veszi majd boldogságát, az én számból fogja hallani azt, mi önt boldoggá teendi. Ez utolsó találkozásra elvárom önt. Remélem, nem marad el s meglátogatja még egyszer lemondó barátnéját, hogy jóvá tehesse önkön azt, a mit vétett.”

A báró csaknem elkabult e sorok olvasásakor. Bármennyire is gyanagodott a lengyel nő ezen hirtelen érzelem-fordulata miatt, mégis kíváncsi volt a ne-jére vonatkozó közleményekre. Mit mondhat ez? Mi történhetett Hedviggel?

Még gondolkodva járt fel s alá szobájában, midőn táviratot hoztak, mely így szólt:

„Bevárni levelet. Utazást elhalasztani. Törbe akarják önt csalni.”

A sürgöny egy nagyobb vidéki városban lett fel-

adva, mely több mértföldnyire fekszik Elbersdorftól. Aláírás nem volt rajta. Most még nyugtalanabb volt. De hát mit akar ez jelenteni?

Azonban este megérkezett a jelzett levél. Expresszlevél volt, gyakorlatlan női kéz által írva, mely így hangzott:

„Ön meghívást kapott Elbersdorfból egy nőtől, kivel ezelőtt közelebbi viszonyban élt. Törbe akarják önt ejteni. Egy Z. Kázmér nevű férfi, e nő földije és czinkostársa, meg fogja önt lepni e nőnél s kényszeríteni fogja párbajra, melyben önt megölni akarja. Legyen óvatos. A csel komoly és veszélyes.

Egy barátnője.”

A báró alig tudta fékezni haragját, mikor e levelet elolvasta. Teljesen visszavonult a világtól s most mégis belekevertetett oly intriguákba, melyeket nem volt képes magának megmagyarázni.

Mit jelent e sürgöny és levél, mely bizonyára a lengyel nő levelére vonatkozik. Ki lehet az a »barátnő«, ki figyelmezteti az ellene irányult cselszövényre? Minő ellentét ezek s a lengyel nő levelének kedves hangja között?

Elhatározta magát, hogy utazik. Tisztába akart jönni s egyuttal lehetetleníteni a lengyel nő gyalázatos terveit.

(Folytatása következik.)

az ünnepélyek sora, melyekkel a német rokon látogatása a csári udvarnál ünnepeltetik, érdekel birhat annak kiemelése, hogy Vilmos császár látogatási útja Berlinből ide e megjegyzéssel jelentetett: Vilmos császár a csárhoz utazik, hogy a barátság és vérrokonság hagyományos kötelékeit, melyek a Romanov és Hohenzollern házakat mindenkor egybekötötték, újra és erősen összefűzze és az orosz rokonnal való bizalmas személyes közlekedés által az általános béke biztosítékait szaporítsa. Részletekről, különösen a bolgár kérdéssről egyáltalán nem volt szó a berlini sürgönyben.

Bécsbe egy terjedelmes röpirat érkezett, melyet monarchiánk szófiai képviselője, Burián ur szerkesztett a bulgáriai viszonyok tárgyában. Ezenfelül a német birodalmi kancellária is egy, szintén a bolgár viszonyokat behatóan tárgyaló irat másolatát bocsátotta külügyi hivatalunk rendelkezésére. — Igen megvannak ütközve Bécsben azon teljes tehetetlenségen, melyet a bolgár kormány a brigantaggioval szemben tanusít.

Mint a „Pester Correspondenz“-nek írják Belgrádból, Milán király egyetlen fiának visszanyerésén érzett nagy öröme közben sem feledkezik meg a trónörökös megfelelő neveltetése iránti tekintetekről. Ily neveltetésben Szerbiában nem részesülhet; e szerint tehát a trónörökös, a mint a válási ügy elintézve s a szülők egymáshoz való viszonya békés uton rendezve lesz, külföldre fog küldetni, hogy alapos európai kiművelést nyerjen. Valószínűleg Grác lesz kiválasztva az ifju, kitűnő képességű s igen tudvágyó herczeg legközelebbi tartózkodási helyéül; a jeles dr. Dokics azonban mindenesetre oldala mellett fog maradni.

Belgrádból jelentik a „Pester Correspondenz“-nek, hogy egy német bankház részéről Natália királyné nevében megkeresés érkezett oda 300.000 franknyi összeg küldése iránt a királyné rendelményezésére 100.000 frank azonnal utalványozva lett azon megjegyzéssel, hogy négy hét alatt a további 200.000 frk is ő felsége kezeihez fog jutni.

A péterhofi császártalálkozás még mindég a legfontosabb politikai esemény.

F. hó 21-én tartatott meg a Krasnojé-Szeloi csapatszemle. A szemlére kivonult 60¹/₂ zászlóalj 51¹/₄ lovasszázad és 168 ágyu. A csárné kocsiában a két uralkodó pedig lóháton, kíséreteikkel 11 órakerékkel meg, mire a zenekarok a porosz himnusz t r á z e n d i t t é k és a szokásos módon megkezdődött a csapatok elvonulása. Vilmos császárra is elvezette a felségek előtt wyborgi ezredét. A csapatok magatartása elismerést és dicséretet aratott. Midőn a csapatok elvonulásának megkezdődésénél, Sándor császár saját csapatának élére állott és azt elvezette Vilmos császár előtt, Vilmos császár bekanyarodott a csapat menetvonalába, mire a császár köszönetet intett neki. A trónörökös, mint a Preobraszenszki-ezred századosa, az ezred első századának élén haladt. A többi nagyherczegek is rangszerinti beosztásban vettek részt az elvonulásban. A diszszemle után a császári pavillonban dejeuner volt, melyre a csapatparancsnokok is hivatalosak voltak. A dejeuner-n Sándor császár felköszöntötte Vilmos császárt, mire Vilmos császár orosz nyelven válaszolt. Az ünnepély délután 2 órakerékkel ért véget.

A két császár találkozásáról következőket írják Berlinből:

A császártalálkozás sikere, a mennyire személyes szempontok tekintetbe vétetnek, biztosítva van. Itt a politikai helyzet tisztázása iránt is jó reménnyel van. Azok a felvilágosítások, melyeket Pétervárott adtak és kaptak, jövőre biztosítják a német békepolitikát az ellen, hogy a pánszlávizmus gyanítsa a császár előtt. A nemzetközi helyzet javulása szempontjából az ebből levonható előny szembeötlő. A császártalálkozás oly helyzetet teremtett, melynek kiaknázása itteni fel fogás szerint legközelebbi, legpraktikusabb és leghálásabb feladata lesz a békehatalmak intéző államférfiainak.

Vilmos császár Stockholmban a királyi palotában fog lakni. A király hat nagy hadihajóból álló flottát meneszt a császár elé, a többi hajó Trangsundban várja be a német hajóhadat. Első napon dejeuner lesz a palotában a királyi családnál, azután kocsin bejárják a várost, megtekintik az átkerteket s nagy dinerhez ülnek a kastélyban; második napon kirándulnak Drottningholmba s azután a császár elutazik.

A bolgár miniszterválság egyelőre megoldást nyert. Vulkovich hivatalosan értesítette a portát, hogy a bolgár kormány a vakarell-bellovai vonal üzemét átvette, mivel arról értesült, hogy a vonalon sok olyan montenegrói van alkalmazva, kik egy rablóbandához tartoznak. A porta kijentette, hogy e válasszal nincs megelégedve. A bellovai hegységben egy rablóbandának jöttek nyomára, melyet most erőiesen üldöznek.

A román agrár reform iránt folytatott miniszteri tanácskozások eredményei abban foglalhatók össze, hogy az állami uradalmak ezentúl nem nagy birtoktestekben, hanem 2¹/₂—5 hektáru darabokban fognak eladatni s pedig kizárólag munkásosztálynak. A földdarabokért rendkívül olcsó árakat szabnak meg és a a fizetési feltételek is oly kedvezőek, hogy a teljesítendő évi törlesztések tetemesen kisebbek lesznek, mint a korábbi bérösszeg volt.

Román lapszemle.

Tavaly ilyenkor volt az a nagy meleg, melyben a „Gaz.“ úgy neki melegegett volt, hogy hűsítőre, s épen váczira, lón szüksége. Az idén július hó, legalább erre mi felénk, nem valami meleg s a „Gaz.“ mégis hevülni kezd. Saját egészségére-e, vagy betegségére fog-e szolgálni ez a nekidurálás; ezt megbírálni a kir. ügyész dolga.

Idei 150. számában „Cine amenință de Sasi? az az „Ki fenyegeti a szászokat“ című 1-ső számú cikkében úgy hevül a „Kolozsvar“ egy brassói levelére: „Valahányszor olyan kérdés merül fel, a mely a szászok és románok összmködését igényli, hogy a közös elnyomó ellen magukat védelmezzék — Spre a se apăra in contra asupritorului comun — a magyar lapok azzal állanak elő a szászoknak, hogy a királyföldön a románok által veszélyeztetve vannak. — Mielőtt tovább mennénk, megjegyezzük itt, hogy e cikk irására a bolonyai választás adott okot, mely alkalmából a „Gaz.“ kedves kollégája a város belnyugalmlára nézve veszélyeseknek nevezte a magyar jelölteket, a „Gazeta“ pedig most merő kollegialis viszonázul a szászok és oláhok közös elnyomójának nevezi a magyar nemzetet.

Milyen ez az egyetértés, melynél a mindakettő igyekszik a mi rovásunkra túlárverezni egymást a nekünk szánt czimek osztogatásában. Igaz, hogy a „Kr. Ztg.“ 48 óra múlva takarodót fujt, de értjük mi annak is a hangját. Megbontani az itteni magyarok között az összetartást! Majd ha fagy! Hanem lássuk a Gazetát. Szerinte a románok a községekben nem fenyegetik a volt királyföldön a szászokat. Igaz, hogy egyes községekben a pásztor oláhok megnépesedtek. De hát mit jelent ez? Azt, hogy a románok természetes uton előre haladnak. Azonban képesek lennének-e a szászok ezt megakadályozni, ha a magyarokkal egyesülnének? Ha a községek igazgatása szász községekben a románok kezeiben volna: ekkor még volna értelme annak, hogy a szászok a magyarok segítségéhez forduljanak, hogy a hatalmat a románok kezéből kivegyék. Azonban köztudomásu, hogy a megyékben kizárólag a magyarok (?), a községekben pedig a királyföldön a szászok uralkodnak.

Ez aztán jól ismeri a megyéket. Brassó, Szeben-Fogaras, Beszter-Naszód vármegyékben köztudomásu, hogy kizárólag a magyarok uralkodnak. S nem pirul el ilyent olvasói elé találni! Azt kérdezi, hogy mit nyerne a szász azzal, ha a román fejlődése ellen a magyarral szövetkeznek?

Itt következik azután az okoskodás tetőpontja, midőn ezt kérdezi: Hát husz év óta nem mentek-e a szászok mindig a magyarokkal s engedték magukat szép szavakkal elámitatni, hogy védeni fogják őket a románok és az őket fenyegető veszélyek ellen. Meg is mondja, hogy miben segítettek nekünk a szászok. Abban, hogy Erdélyt autonómiájától s a románokat nemzet-politikai jogaiktól megfosztják, már t. i. a magyarok.

Ez szemrehányás a „Kr. Ztg.“ kollégának. „Ugy szeretlek, majd megeszlek!“ Azonban mindezek dacára sem bírták megakadályozni a szászok a románok szaporodását és előhaladását. Képtelenség is lett volna az, mert a román minden mostoha időjárás dacára előre halad. Így történt ez nemcsak a volt királyföldön, hanem a többi megyékben is. A fejlődési folyamat elemi hatalma ez, mely a románt minden irányban előre hajtja mindenféle üldözés, elnyomás dacára, melylyel mindenfelől találkozik. Nem lenne okos dolog, hogy ennek az előhaladásnak útjába álljanak a szászok s nyíltan kijelenteni, hogy ellenségeik a románok előhaladásának.

Mit mondott a „Kolozsvar“? Azt, hogy a románok előbb-utóbb tulszárnyalandják a szászokat a volt királyföldön. Mit felel erre a „Gazeta“ ebben a cikkben? Azt, hogy ez a dolgok természetes fejlődése s hogy nem lenne okos dolog a szászok részéről, hogy ezt a tulszárnyalást a magyarokkal szövetkezve megakadályozzák. Más szavakkal: Te Hanzi, segíték én most neked a magam hasznáért; majd eljő az idő, midőn segíték én magamnak nélkülöd is; azonban legyen eszed szomszéd! Mig a szárnyaim jól meg nem nőnek és erősödnek a fundus regiuson, a hol te voltál az ur, én meg a pásztor, addig ne támogasd a

magyar állameszmét. Ha egyszer a fejedén tul repülhetek: akkor aztán azt fogom mondani: Zsosz kutine. Du te la dracu! a mi magyarul azt teszi, hogy »Abzug!«

Czenkalji.

A tagosítás Brassóban.

I. A brassói tagosítás megengedhetősége. Brassóban néhány földbirtokos idei május hó végén kérvényt nyújtott be a törvényszékhez a határ tagosítása tárgyában. A tagosítás megengedhetősége iránti tárgyalás, mely hivatva volt megállapítani, bírják-e a kérvényezők a város, egyházak, testületek s árvák földbirtokával együtt a határ egy negyedrészt, f. hó 16-ére volt kitűzve s e tárgyalás tényleg annak rendje szerint le is folyt.

A tárgyalás előtti napon több tekintélyes brassói polgár felkereste a kérelmezőket, felkérendő ezeket, hogy kérésöktől álljanak el. De különösen alulírott, a kinek a városban levő nagy tagosított réten kívül a határon még 7 bold terjedelmű, szétszórta heverő 3 rétye és 7 kaszálója van, kijelenté, hogy ő megmarad nézete mellett s igyekezett az illetőket felvilágosítani.

A tárgyalás napján mintegy 200 birtokos jelent meg a tanácsház előtt.

Az eljáró kir. törvényszéki bíró a törvénynek megfelelő csoportok alakítását rendelve el, ezek megalkultak s megválasztották nemzetiségüként képviselőket, míg az 50 holdnál többel bírók személyesen jelentek meg.

A bizalmi férfiak mind a tagosítás ellen szölettek s különösen, s első sorban a német nemzetiségűek megbizottja.

Ezután az 50 holdas birtokosok nyilatkoztak s valóban feltűnő, hogy ezen 5—6 birtokos sem tartotta szükségesnek a tagosítást, sőt egyik német ajku birtokos azt is kiemelte, hogy bérlői ugyanezen a nézetten vannak.

Brasso város képviselője hangsúlyozta azon módokat, melyekkel a város-község a tagosítást keresztülvitetni óhajtaná. Némely földbirtokos egyházközség képviselői is megjelentek, felvilágosításokat adandó.

Végül hites adatok alapján konstataáltatt az eljáró bíró ur által, hogy az egész brassói határ 36000 holdból áll, a miből a törvény által hivatalból felvett tulajdonosok birtoka 25000 hold s így kitűnt, hogy a törvényben kívánt negyedrésznél 14000 holddal több a földbirtok, tehát a tagosítás iránti kérelem jogos. A jegyzőkönyv minden kifogás nélkül hitelesítettén, a tárgyalás véget ért.

*

II. A tagosítás keresztülvitele.

A helyi lapok egyik legutóbbi számában »rendőri hírek« czímen azon javaslat vettett fel, hogy népszerű felolvasások s előadások útján világosíttassék fel az érdekelt nép a tagosítás előnyeiről.

Legyen megengedve e helyen, hivatkozni Konner József szebeni theologiai igazgató 1887. szept. 28-án tartott előadására, a ki e tekintetben igen gyakorlati módot beszél el, mint történt Szebenmegyében, hol a lakosság szintén ellene volt a tagosításnak. De miután egyes községekben szakértő s közbizalomnak értő emberek a dolgot töviről-hegyére megmagyarázták, a nép aggodalmait eloszlatták, néhány hónap múlva ugyanazon község szász és oláh birtokossága egyhangulag kérte a tagosítást.

Nagyon kíváncs volt, ha ez a példa nálunk is követésre találna s a nép bizalmasai távol tartanák az ily előadásoktól s turbulens, zavargó elemeket, nehogy azok által zavar provokáltatván, a jó törekvésnek szomorú vége legyen.

Egy ily netaláni összejövetelnél az is megvizsgálható volna, vajjon a mult évi háromszögelési felmérés az 1880. évi XLV. t. cz. 11. §-ának utolsó előtti bekezdése szerint elfogadható-e a részletes felmérés alapjául.

Trausch József,
földbirtokos.

Magyarosítás Brassóban.

— Egy borvizes székely élményei. —

Az alábbi levelet egy egyszerű csikmegyei borvizes embertől vettük. Adjuk minden kommentár s változtatás nélkül a következőkben. Elég jellemző:

Tekintetes szerkesztő ur!

Erre mi felénk e hejt Gyergyó országában, azt beszélék a község háza előtt a Barassóba járt borvizes székely atyámféjai, hogy magik ott abba a híros városba mindegy láabig eemagyarosították a szász atyaféakat. Meeg örvendék ein ezön a híron s haza szaladék mindjárt az anyókomhoz és mondám nőki: »Nő anyókom jó hirt hallék a község házánál, azt beszélék ottan, hogy ama híros Barassó város, a hol a mi Boriskánk es szolgál, ögészön eemagyarosodott. Immá tehát eén es emögyök Borszékrő s viszők Barassóba keét láda borvizöt, hadd halljam saját füleim

mel, miből áll a dolognak mivóta. Tudod-e anyukom, hogy nem jártam ott azután, hogy veled mögösküvém? Befogám a türesit meg a főcskét s két adott nap és éjente mönék, möndögélék mig aztáng a bolonyai vámfához oda hajték. De mit láték ottan? E panaszo-lom a tekintetős ujság csináló urnak, hadd tudják meg mások es a kiköt illet. — A vámfá előtt előmbé álla ahajt egy cifra sipkás egyön ruhás uraság, azt hívém valami nagy ur s mögakarja vönni borvizemőt, de uramfia, borviz előtt nem tom minő nyelven, mind csak azt kiabálá: »Fizess, fizess.« »Nem viz az, ké-röm átoassággal az uraságot, hanem igazi borszéki — mondám ahajt, lekapva kalapomat, mert nem tudám, hogy kivő vala dogom. A kezibe egy hosszukás könyv vala s ahajt abból kiszakajtá ezt a zöld czédulát s s markomba nyomá s esmét keábálá; Fizes, fizes szeg krajczert. (sechs kreuczer) »Héjába mon-dám neki, hogy felénk nincs szeg krajczár, felénk a szeg vasból, a krajczár meg vörös rézből van. »Fizes fizes« keábálá esmég és ujjain mutogatá, hogy hat krajczár köll a türesimért meg a főcskémért mög a fakó szekeremért, aztáng ezt a zöd czédulát a mar-komba nyomá. Ujjairól mögértöttem, hogy nem szeg, hanem hat krajczár kell annak a tiszt forma urnak. aztáng most már bőörösztet a városba s én ögyenő-sön a Boriskám szász gazdájához hajték, mivel levél átal tudám, hogy éppenségvel ott lakik a hol lögény korombon én es járék vala. A szász uraság ojan jó vala, hogy mögmagyaráza neköm azt a mi irva vala arra a zöld czédulára, nemtom szászul-e vagy németül, mert tölem akarmelyikön es lehetett vala. Mostang má hogy az anyókomhoz viszsza juték, én es bütüröl bü-türe ide irom a tekintetős uraság számára, meet a mü tisztölendő urunk azt mondá, hogy a tekintetős uraság ujságába kitöszzi.

A czédulára az van nyomtatva egyik fölén: »A 21038 Pflaster mauth bolete à 6 kreuczer Commune Kronstadt.« A másik oldalára meg ez: »Diese Pflaster mauth bollete ist aufzubewaren und über Verlangen vorzuzeigen.« Immáron én csak a mondó vagyok, hogy a tekintetős urak »Commune Kronstadt«-jába többé a lovaimat s magamat bé nöm farsztom. Ha híros Bras-sónak már a neve is elveszött, hát tölem vesszön el örökre. A mü tisztölendő urunk legy nagy könyv-ből kimutatá, hogy Barassóvárosának lakói csak egy-harmadában szászok, hogy Csik és Háromszék vár-megyékben, kik Barassóba járnak, a lakosok száma egy félmillió s mind igaz lelkü magyarok,

Már ha ez igaz, a mi papunk pödíg nem szo-kott hazudni: maradjanak a tekintetős urék, ha így magyarosították mög Barassót. Bár a nevét ne csufo-lták volna Communere, mert ez a mü tisztölendő urunk ahajt azt mondá, hogy a »Commune« azt is teszi, hogy a lovaimat is elveszi az a cifra ur 6 krajczár-ért aztáng a szekeremet leönti olyan degetfélével. Már én csak nem fogom azokat a német kék és zöld czé-dulákat székelyországban terjösztetni.

Na a tekintős urak szépön megmagyarosították Barassót! Evvel ugyan ne dicsekedjenek. A melyek után az Isten ótalmába ajánlom kigyelmedet

Sárkány Pétör,
egyször volt borvizes.

Felhívás és kérelem

Brassó város magyar közönségéhez.

Az E. M. K. E. idei augusztus hó 19—20-án Brassóban tartja idei nagygyűlését. Köz-tudomásu tény, hogy az E. M. K. E. brassó-megyei választmánya ez alkalomra különböző ünnepegyességeket rendez, úgy az egyesülethez, mint magyarságunkhoz méltóan akarván meg-ünnepegni ezen ritka alkalmat.

A vendégek bejelentése napról-napra gya-rapodik s már is oly tekintélyes, hogy az ün-nepély fényes sikere biztosítva van.

A mikor a helyi választmány az ünnepe-lyek rendezését elhatározta, első sorban Brassó város magyar közönségének minden alkalom-mal tanusított nemes áldozatkészségébe s ven-dégszeretetébe vetette bizalmát. E bizalom ki-folyásaként bátorodik a rendezőség tisztelet-tel kérni városunk t. magyar közönségét: nyissa meg vendégszerető hajlékait vendégeitől jövő testvéreinknek.

Kérjük tisztelettel: méltóztassanak a ven-dégek elszállásolását önkéntes felajánlásával megkönnyíteni és lehetőleg mielőbb bejelen-teni, hány vendéget méltóztatnak e két napra el-fogadni. A vendégek érkeznek augusztus 19-én.

maradnak aug. 21. reggelig. — A szives be-jelentések Sztéryni József titkárnál eszközzendők.

Ugyanekkor kérjük mindazokat, kik az aug. 20-án rendezendő díszbejelenésben résztvenni hajtanak: sziveskedjenek már most előjegyez-

tetni magukat. Előjegyzések eszközölhetők Szte-rényi József titkárnál, Zeidner Henrik s Altstäd-ter Antal könyvkereskedőknél.

Az ügy érdekében ismételjük kérésünket s reméljük annak fényes eredményét.

Brassó, 1887. július hó 17-én.

Sztéryni József,
titkár.

Koós Ferencz,
elnök.

Helyi és vidéki hírek

Emke. Az augusztusi közgyűlésre ujabban kö-vetkező jelentkezések történtek: Kalotaszegi kör: Koleszár Lajos polg. iskolai igazgató s Ravasz György tanár. Marostordamegyei választmány: Ko-vács Ferencz apátplebános; Györffy Pető polgármester Lakatos Samuel tanár; Kerekes Sámuel tanár; ifj. Czákó József birtokos; Nagy Sándor gyógyszerész és neje; Deák Lajos tanfelügyelő; Dobay Albert ügyvéd és neje. Hunyadmegyei választmány (pótlólag) dr. Biró József ügyvéd. Alsófehérmegyei választmány Gáspár János tanfelügyelő; Müller Mihály; dr. Magyar Károly; Török Bertalan megyei főjegyző s neje; Zeyk József; Zeyk Gábor és Zeyk Dániel. Nagy-Enyed városi kör: Kovács Gyula elnök; dr. Kovács Ödön theol. igazgató; Hegedüs János tanár; Török Dániel alelnök, dr. Bartók György; Cirner József; Dezső Zsigmond; Sebestyén Sándor; Málnási Domokos és Vincze Dánielné, tanár neje. Az eddig bejelentett ösz-szes vendégek száma 182. Hátra vannak még: Há-romszék, Csik, Fogaras, Udvarhely, Kis Küküllő. Ko-lozs, Torda-Aranyos megyék, az erzsébetvári és sza-mosujvári választmányok s a magyarországi társegy-letek képviselői A vendégek száma meg fogja haladni a kétszázat.

Gyűlés. Az E. M. K. E. brassómegyei választ-mánya pénteken, f. hó 27-én d. u. 2 órakor gyű-lést tart, melyre a választmány t. választott s virilis tagjait ezennel tisztelettel meghívja — az elnökség.

Elvi határozat iparügyben. A kereskedelmi mi-niszterium felmerült konkrét esetre vonatkozólag kö-zelebb a következő évi jelentőségű határozatot hozta: A gabonakereskedő ama helyre, hol csak gabonát vá-sárol és raktároz, de eladást arról a helyről nem esz-közöl, iparigazolványt váltani nem köteles.

Kitüntetés. Mojan József, Fogaras vármegyei ösztöndíjas, a hosszufalusi áll. faragó iskola derék nő-vendéke magán szorgalom utján kiállított műfaragvá-nyokért a krajovai — Románia — kiállításon bronz-érmet és dicsérő oklevelet nyert.

Tragikus módon vetett véget életének egy fiatal asszony, Solyom Sándorné. E hó 20-án déli 12 óra felé az ebédet az aratóknak kiküldötte s mig férje a kovácsnál vasaltatott, revolverrel vetett véget életének. Öngyilkossága okát nem lehet tudni, a hátrahagyott papirkáján férjének annyit irt — »én szerettelek.« A lövést száján át agyába irányozta s azonnal meg is halt. Ezelőt néhány évvel fivére lőtte agyon magát valami csekélységért. Lehet, hogy attól kapta ebbeli kedvét.

Találtatott a klastrom utczában egy karperecz. Tulajdonosa jelentkezzék a városkapitányságnál.

Aranyázió fizetéseknel. A pénzügyminiszterium elrendelte, hogy oly vámok és illetékeknel, melyek ezüstben fizetnek, de aranyban volnának fizetendők, augusztus hó folyamán 24 1/2 százalékos ázsió sze-dessék.

Ragadozó vadak pusztítása Csikmegyében. Mióta Csikmegye törvényhatósága szabályrendeletileg gondos-kodott a duvadak elejtőinek díjazásáról, azóta igen sok ragadozó állat eset el a megye területén, mi ál-tál az állatkárok is jelentékenyen apadtak. Örvendetes jelenségül tűnik fel az idei kártékony vadak elejtési szuma is, mennyiben a folyó év január 1-től bezáró-lag július 15-ig a megye különböző erdeiben elejte-tett: nagy medve 13, medve kölyök 4, larkas 13, es hiuz 3, összesen 33 drb ragadozó állat, melyeknek irtá-tári díjába a megyei tisztikar által megtakarított pénz-alapból 210 forintt fizettetett ki az egyes elejtők ré-szére.

A Batthyány-kastély leégett. F. hó 21-én gróf Batthyány sülyi kastélyába becsapott a villám s a kastélyt felgyújtotta. A tűz rohamosan terjedt s a kas-tély teljesen leégett.

Nincs ujság. Bukarestben nagy zavarban vannak a nyomdászok, de még nagyobbban a lapkiadók. A bet-tűszedők strájkolnak s egyetlen bukaresti nyomda sem dolgozik.

Egy élet néhány gombáért. Szent-Jakab egész vidékét borzalmas eset tartja izgatottságban. Pallini Inkei László két erdésze agyonlőtt egy fiatal szent-jakabi legényt, mert az ez uraság erdejében vargánya-gombát szedett s az erdészek durva követeléseire sem akarta visszaadni.

Talpfa szállítása a m. kir. államvasutak részére A m. kir. államvasutak igazgatósága a közelebbi évek-ben szükséges talpfák és váltótalpfa szállítása iránt f. évi augusztus hó 10-re pályázati hirdetést bocsátott ki. A hirdetmény a brassói kereskedelmi és iparka-mara irodájában betekinthező.

Henrik herceg Mackenzieről. A karlsbadi „Spru-del“ állítása szerint Henrik herceg, a német császár öcsese, midőn Frigyes császár temetéséről Kielbe ér-kezett, így nyilatkozott: „Istennek és Mackenzienek köszönhetjük, hogy boldogult atyám olyan sokáig ma-radt életben, s szerepelhetett a Hohenzollernek uralko-sorában.«

Natalia királynő Franciaországban. A „Courrier de Meurthe et Moselle“-ben olvassuk: Érdekes részlet. Egy hivatalnok beszélte el nekünk, hogy az Igney-Avricourt állomásra érkezve, Szerbia királynéja vidá-man ugrott ki a waggonból s egy mély sóhajással könnyebbitvén szívén, mondá: „Végre-valahára itt va-gyok hát a szabadság hazájában!“

A bolgár rablóbanda, mely bellovoi támadása-val olyan jó fogást tett, háromezer török fontot (a mi pénzünk szerint körülbelül 35,000 forintot) köve-tel váltságdíjúl foglyaiért.

Szoknya és parlament. A francia parlament még a szoknyák kérdésével is foglalkozik. Erre nézve a »Figaro« következőt közli: „Astié asszony kéri, hogy a nőknek ruházatuk megválasztása iránt teljes szabad-ság adassék. — A bizottság jelentése: A kérvényező azzal indokolja beadványát, hogy a női ruha sokkal kényelmetlenebb, mint a férfiaké s ebből mindenféle baleset keletkezik. Téves azonban ha a kérvényező azt állítja, hogy ez anomáliáért a törvényhozást ter-heli a felelősség. Nincs törvény, mely a nőnek a mos-tani kényelmetlen és komplikált ruházódást előírná; a férfiúha viselését csak speciális rendőri intézkedés tiltja el az asszonyoktól. Ennek alapján a 17-ik bizott-ság arra kéri a házat, hogy a kérvény fölött térjen napirendre.“

Katasztrófa egy gyárban. Kupperstegben az el-mult szombaton d. u. a rajnai gyulacsgyárban robba-nás történt, mely a gyári épületet szétrombolta és két munkás leányt életveszélyeseu megsebesített.

Iszonyu zivatar dühöngött Vheelingben. (Ameri-kában.) Több mint negyven ember fulladt meg a felhő-szakadás által támadt árban, mely számos hidat el-söpört.

A szerkesztő postája.

Bartsa János urnak — Krizbán. Nekünk a viszonság s sajtótörvény alapján kötelességünk volt a helyreigazítást közölni. Az ön levele azonban más elbirálás alá esik, csak mint nyilttéri közlemény je-lenhet meg, mely esetben minden nyomtatott sor helye 10 kr. Kérjük értesítését, hogy mi történjék kéziratá-val: közöljük-e a nyilttérben, vagy nem.

Bodola. Még nem volt alkalmunk nyilatkozhatni a beküldött tárcza fölött, mert tenger sok a dolgunk. Különben ez nincs időhez kötve s jöhet akármikor. Mindenesetre azonban küldje be a többit is, hogy egyszerre bírálhassuk el.

Nyilt tér.)*

Nyilvános köszönet.

Azon valóban nemeslelkű részvétért, melyet fe-lejthetlen fiunk, Reschner Albert, borzasztó veszte ál-tal okozott szerencsétlenségünkben a t. »Brassói keres-kedő ifjak köre« s különösen László Gerő s Laskai Adolf urak tanusítottak, fogadják a mélyen sujtott család köszönetét.

A gyászoló család.

*) Ezen rovat alatt megjelent közleményeknek sem tar-talma-, sem alakjáért nem vállal felelősséget a szerk.

Brassói vasutforgalom.

I. Erkezés Brassóba.

1) Budapest felől.

Személyvonat délelőtt 9 óra 46 perczkor.
Vegyesvonat este 9 óra 52 perczkor.

2) Bukarest felől.

Vegyesvonat délután 2 óra 32 perczkor.
Gyorsvonat este 10 óra 12 perczkor.

II. Indulás Brassóból.

1) Budapest felé.

Személyvonat este 7 óra 10 perczkor.
Vegyesvonat reggel 4 óra 10 perczkor.

2) Bukarest felé.

Vegyesvonat délután 1 óra 55 perczkor.
Gyorsvonat reggel 5 óra 37 perczkor.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Sztéryni József

H I R D E T M É N Y E K.

Sz. 29,214./VI. A m. kir. honvédelmi minisztertől.

Pályázat.

A m. kir. honvéd lovasság részére szükséges fehér lópokróczok szállítására.

Az 1888-ik évi szeptember hó végéig Budapesten a honvéd főruharaktárba beszállítandó 500 (ötszáz) darab fehér lópokrócz szállítására, a zárt ajánlatok, folyó évi augusztus hó 1-én déli 12 óráig a honvédelmi miniszterium segédhivatalai főigazgatójánál az ajánlat szerint esedékes árösszeg 5%-ának megfelelő bántépénzzel ellátva, benyújtandók.

Csak hazai iparosoknak, s csakis magyar nyelven (Horvátországból horvát nyelven is) szerkesztett ajánlatok vétetnek tekintetbe, s a szállítás — több iparos részesítése tekintetéből — esetleg részletekben is átengedtetik.

A szállítandó lópokróczok mintája, valamint a szerződési feltételek a központi főruharaktárban — Budapes VIII. kerület József utca 72. szám alatt — megtekinthetők.

(261) 1—1 M. kir. honvédelmi miniszterium.

Szám 45485 - 1888. IV. a.

Hirdetmény.

A cukor adóról szóló 1888. évi XXIII. t. cz. 65. és annak végrehajtása tárgyában kiadott utasítás 29. §-a alapján felhivatnak mindazok, kik 1888. évi augusztus 1-ső napján a répacukor és minden hasonnemű cukor (nádcukor) termelvényekből 100 kilogramnál nagyobb készlettel bírnak, miszerint annak tiszta súlyát, valamint a helyet és a helyiségeket, melyekben a cukorkészletet tartják, 1888. évi augusztus hó 1-étől számított 3 nap alatt az állandó tartózkodás illetve iparüzlet helyiségeire nézve illetékes pénzügyőri szakaszhoz írásban — 2 példányban — jelentessék be.

Ürlapok a bejelentésekhez jelzett szakasznál ivenként 2 krajczárral kaphatók.

Végül figyelmeztetnek, miszerint az említett bejelentés alapján a cukorkészletek hivatalosan megállapítatnak, azok azonban a tulajdonosok által nem adóztatandók meg.

A bejelentés elmulasztása valamint a helytelen bejelentés törvényszabta büntetést von maga után.

N. Szeben, 1888. június 19.
(262) 1—1 M. kir. pénzügyigazgatóság.

Szám 243.—1888. végreh.

Árverési hirdetmény.

Alólírt kir. bírósági végrehajtó ezenel közhírré teszi, miszerint a segesvári kir. járásbíróságnak 1885. évi 349. számú végrehajtást elrendelő és a medgyesi kir. járásbíróságnak 1885. és 1886. évi 1825. — 3996. számú kiküldő végzése folytán segesvári Misselbacher I. B. végrehajtató részére nagy-selyki Kappel Salamon végrehajtást szenvedő ellen 177 frt 80 kr o. é. tőke s járulékaik iránt kielégítésképen bíróság lefoglalt és 677 frt 70 kr-ra becsült ingóságokra a medgyesi kir. járásbíróságnak 1888. évi 1281. számú végzésével 177 frt 80 kr tőke, ennek 1884. évi december hó 1-től napjától járó 6% kamatai s eddig összesen 191 frt 95 kr-ban megállapított költségek iránt a további kielégítési végrehajtás elrendeltetett.

Ennek folytán az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében dr. Wolff Mór ügyvéd végrehajtató képviselője írásbeli jelentkezésére a 243. és 400.—86. számú végrehajtási jegyzőkönyv alapján végrehajtató, foglaltatók s felülfoglaltatók javára is, a mennyiben ezek is árverési jogot nyertek

volna, tekintettel az idézett törvényezikk 103. §-ára, az árverésnek Nagy-Selyk községben végrehajtást szenvedő lakásán és kereskedésében leendő megtartására új határnapul 1888. évi július hó 30-ik napjának délelőtti 9 órája kitűzetik, a mikor a bíróság lefoglalt különféle fűszeres üzleti árucikkek, álványok, férfi ruha, házbutorok, pozsetán edény és üveges edény, tükör, függő lámpa, 1 bivaltehén és 1 eczetfőző készüléket tartozékaival együtt, melyek jelesen 4 eczetkád, 3 hordó s többféle még hozzátartozó edényekből állanak, a legtöbbet ígérőnek az idézett t. czikk 108. §-ában megállapított feltételek mellett, készpénzért, szükség esetén a becsáron alul is el fognak adatni.

Egyszersmind felhivatnak mindazok, kik az elárvereztetni rendelt ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, hogy elsőbbségi igénybejelentéseiket a felhozott törvényezikk 111. és 112. §-ai értelmében az árverés kezdetéig alólírt kiküldött végrehajtatonál vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak, különben a későbbben beadott igények a törvényes eljárást akadályozni nem fogják.

Medgyes, 1888. május hó 27.

Láng Róbert,
(260) 1—1 kir. bírósági végrehajtó.

Eladó szabadkézből egy ház Bolgárszegben szemben a gőzfürdővel,

mely áll 3 szobából, egy utczára nyíló nagy boltból, 2 konyhából, istállóból.

Két péksütő-kemence is van ugyanitt.

A házhoz szép kert is tartozik. Bővebb felvilágosítást nyújt a „Brassó” szerkesztősége.

Legujabb nyári szöveteke

valódi gyapjuból szétküld utánvét mellett legolcsóbban szabott árak mellett, a szolidnak s jónak általában ismert

SIEGEL J. W.

posztógyári raktára
Brünnben.

A szabómester urak, kik mintakártyámat nem ismerik s vevőközönségük körét rendkívül finom szövetek feldolgozása által akarják terjeszteni, szíveskedjenek egy levelező lapon bizalommal hozzám fordulni.

Nevezettek ingyen és bérmentve kapják legujabb mintakártyámat. 20 25

Egy tanuló

jó iskolai bizonyítványokkal ellátva, fölvetetik

Irk Károly

255 3—3 fűszeresüzletében, Brassó.

MOLNÁR ZS.

ajánlja a nagyérdemű városi és vidéki közönségnek gazdag rak-tárát kész

gyermek-, nő- s férficzipőkben,

valamint minden e szakba vágó munkákban. — Rendelésre lehető legrövidebb idő alatt készülnek el a legelegánsabb czipők, csizmák stb.

Ugyanitt dus választék van férfikalapokban.

Kittinő munka s olcsó árak mellett igyekszik a n. érd. közönség minden igényeit kielégíteni.

Szíves támogatást kér

kiváló tisztelettel

Biró Gyula,
üzletvezető.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítettnek.

HALUSKAY ANDRÁS

kalapgyártó

Brassóban, Nagy-utca 483. szám alatt

ajánlja a nagyérdemű helyi és vidéki közönségnek dúsan felszerelt, mindennemű

tavaszi s nyári gyermek, fiu- és férfi-

KALAPRAKTÁRÁT

a legjobb minőségben és jutányos árakon.

135 11—

Vidéki megrendeléseknél, melyek pontosan teljesítettnek, elegendő csak a fejbőség beküldése.

Ugyanitt gyorsan eszközöltetnek minden e szakmába vágó javítások és ujítások is.

Vidéki megrendelések gyorsan teljesítettnek.

É P I T É S.

Az alulírt társulat a vaspálya mellett lévő gyárában különböző új építkezéseket szándékozván eszközöltetni, ezennel felhívja a t. építési vállalkozókat, hogy az árlejtésen ajánlataikkal résztvegyenek.

Az építési feltételek a társulat irodájában, Szentlélek-utca 146. sz. a. I. em. folyó évi július hó 25-én estéig a rendes irodai órákban megtekinthetők. Lepecsételt ajánlatok f. évi július hó 25-én esti 5 óráig ugyanott nyújtandók be.

Erdélyi köolajfinomító gyár
részvénytársaság.

AZ „ALBINA”

(13-a) 30—

takarék- és hitelintézet Nagy-Szebenben

5%-os záloglevelei.

Ezen, a budapesti tőzsdén jegyett záloglevelek 5%-os kamatozás mellett a legnagyobb biztosítékot nyújtják, a mennyiben azok fedezve vannak:

1. a háromszoros, tehát szokásos árvai biztosíték-alap által, mely értékpapirokba van letéve;
2. a törvényesen előírt 200.000 frtnyi biztosíték-alap által, mely értékpapirokba van letéve;
3. az intézet egész egyéb vagyonával.

A kamat-szelvények fél évenként és pedig január s július hó 1-én levonás nélkül fizettetnek ki az intézet pénztára által Nagy-Szebenben, az alulírt fióktelep által Brassóban és a „Pesti magyar kereskedelmi bank” által Budapesten, — a hol egyuttal e záloglevelekre kívánatra tőzsdei árfolyamuk 90%-áig 5 1/2% (évenként) mellett hiteleztetik.

A záloglevelek évenként történő sorsolás útján legkésőbb 30 év alatt teljes névértékükben beváltatnak. — A napi árfolyamon 98 frt 50 kr-ért kapható

az „ALBINA” takaré- s hitelintézet
brassói fióktelepénél.

HIVATALOS ÓRÁK

délelőtti 8 órától délután 2 óráig.

A fiókintézet helyisége:

Brassó, főtér 90. sz. a., az I. emeleten.